

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

Projekt współfinansowany przez
Unię Europejską w ramach
Europejskiego Funduszu
Społecznego

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

Nazwa przedmiotu		Kod ECTS	
Języki programowania II		11.3.1995	
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot			
Instytut Informatyki			
Studia			
wydział	kierunek	poziom	pierwszego stopnia
Wydział Matematyki, Fizyki i Informatyki	Informatyka	forma	stacjonarne
		moduł	wszystkie
		specjalnościowy	wszystkie
		specjalizacja	wszystkie
Nazwisko osoby prowadzącej (osób prowadzących)			
prof. UG, dr Jakub Neumann; mgr Aleksandra Tejszerska			
Formy zajęć, sposób ich realizacji i przypisana im liczba godzin		Liczba punktów ECTS	
Formy zajęć		4 Udział w zajęciach dydaktycznych, objętych planem studiów: 60h Praca własna studenta: 40h RAZEM: 100h	
Wykład, Ćw. laboratoryjne			
Sposób realizacji zajęć			
zajęcia w sali dydaktycznej			
Liczba godzin			
Wykład: 30 godz., Ćw. laboratoryjne: 30 godz.			
Termin realizacji przedmiotu			
2023/2024 letni			
Status przedmiotu		Język wykładowy	
obowiązkowy		polski	
Metody dydaktyczne		Forma i sposób zaliczenia oraz podstawowe kryteria oceny lub wymagania egzaminacyjne	
<ul style="list-style-type: none"> - Projektowanie doświadczeń - Sporządzanie i uruchamianie programów komputerowych - Wykład problemowy 		Sposób zaliczenia	
		Zaliczenie na ocenę	
		Formy zaliczenia	
		<ul style="list-style-type: none"> - ustalenie oceny zaliczeniowej na podstawie ocen cząstkowych otrzymywanych w trakcie trwania semestru - kolokwium 	
		Podstawowe kryteria oceny	
		próg zaliczeniowy	składowa oceny końcowej
	kolokwium x 2	60%	90% (po 45% za każde kolokwium)
	wejściówki	30%	10%
Sposób weryfikacji założonych efektów uczenia się			

zakładany efekt kształcenia	egzamin	kolokwium	projekt	referat	raport	aktywność	obserwacja postawy i umiejętności
Wiedza							
K_W04		X					
Umiejętności							
K_U04		X					X
K_U08		X					X
K_U09		X					X
Kompetencje							
K_K02							X

Określenie przedmiotów wprowadzających wraz z wymogami wstępnymi

A. Wymagania formalne

Brak wymagań formalnych

B. Wymagania wstępne

Brak wymagań wstępnych

Cele kształcenia

Celem przedmiotu jest nauka i doskonalenie technik programowania, ze szczególnym uwzględnieniem technik programowania funkcyjnego i obiektowego. Praca z kodem asynchronicznym.

Treści programowe

- techniki programowania funkcyjnego: funkcje wyższego rzędu, funkcje zwracające funkcje, wyrażenia lambda, currying
- definicje funkcji reduce, map, filter, składanie funkcji
- tworzenie obiektów
- definiowanie klas, dziedziczenie
- asynchroniczność i typy danych związane z asynchronicznością
- definiowanie własnych typów danych, kontrola typów, hierarchia, interfejsy

Wykaz literatury

Kierunkowe efekty uczenia się

K_W04 ma uporządkowaną, podbudowaną teoretycznie wiedzę w zakresie programowania, algorytmów i złożoności, języków i paradygmatów programowania
K_U04 potrafi tworzyć, uruchamiać i testować programy przy wykorzystaniu dedykowanych narzędzi oraz wzorców projektowych
K_U08 ocenia przydatność różnych paradygmatów i narzędzi programistycznych do rozwiązywania problemów różnego typu
K_U09 potrafi zgodnie z zadaną specyfikacją zaprojektować oraz zrealizować system informatyczny
K_K02 potrafi precyzyjnie formułować pytania, służące pogłębieniu własnego zrozumienia danego tematu lub odnalezieniu brakujących elementów rozumowania

Wiedza

Student ma wiedzę o podstawach programowania obiektowego i funkcyjnego. Zna podstawy programowania obiektowego: wie na czym polega hermetyzacja danych i dziedziczenie. Wie czym są funkcje wyższego rzędu, w szczególności rozumie operacje reduce, map, filter, wie na czym polega składanie funkcji oraz zna pojęcie curry w odniesieniu do funkcji. Umie definiować własne typy danych, klasy. Wie na czym polega hermetyzacja danych i dziedziczenie. Rozumie zasady wnioskowania i pracy z kodem asynchronicznym.

Umiejętności

Student potrafi pisać programy z wykorzystaniem zasad programowania obiektowego i funkcyjnego, w szczególności tworzyć obiekty, definiować klasy, stosować dziedziczenie. Umie stosować funkcje wyższego rzędu w szczególności reduce, map, filter. Potrafi stosować operację składania funkcji. Potrafi tworzyć, uruchamiać i testować programy przy wykorzystaniu dedykowanych narzędzi oraz wzorców projektowych. Ocenia przydatność różnych paradygmatów i narzędzi programistycznych do rozwiązywania problemów różnego typu. Umie definiować własne klasy. Umie pracować z kodem asynchronicznym.

Kompetencje społeczne (postawy)

potrafi precyzyjnie formułować pytania, służące pogłębieniu własnego zrozumienia danego tematu lub odnalezieniu brakujących elementów rozumowania

Kontakt

jakub.neumann@ug.edu.pl